

Excursie Oostvaardersplassen

Verslag van zondag 2 november 2014

Poul Hulzink

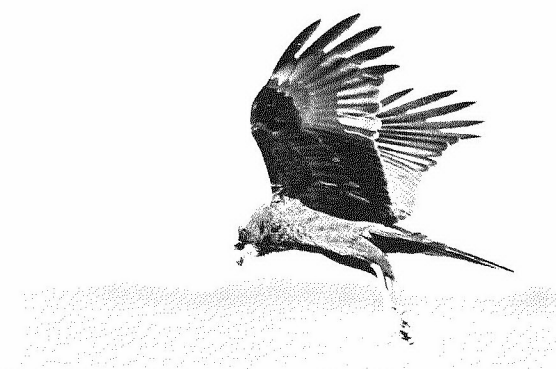
Om 09.00 uur vertrekken we vanaf NS-station Bussum Zuid met ongeveer 20 personen. Onderweg naar de Oostvaarderplassen doen we eerst de Pampushaven aan, gelegen aan de noordwestzijde van de Flevopolder. Het is een buitenhaven waarbij een strekdam/dijk voor luw water zorgt. Het is overigens fantastisch 'open' weer met zon, flarden bewolking, extreem ver zicht en met een fraaie lichtval. Op de dijk toch veel wind waardoor je ondanks de temperatuur van 14 graden en zon wel afkoelt.

Zeer veel kuifeenden hebben zich verzameld in de buitenhaven. Wel duizenden. Al onze auto's komen aangereden op het kleine onverharde parkeerplaatsje. We staan in slagorde opgesteld met de voorruit gericht op de duizenden eenden. Een centraal commando of instructie ontbreekt en bij de eerste geopende autodeur vliegt een groot deel van de eenden op. Gelukkig landen ze niet veel verder en zijn ze nog goed waar te nemen.

Mannetjes, vrouwtjes kuifeenden, sommige vrouwtjes met witte kol over snavel, wel of niet een lichtere rugkleur, want zullen er dan toch toppereenden tussen zitten? Er kunnen helaas geen eensluitende conclusies worden getrokken; er wordt vermoed dat er toppers tussen zitten. Ook vinden we diverse tafeleenden tussen de kuifeenden en verder nog futen, grote zilverreiger en tientallen aalscholvers die gebonden lijken aan de roestige stalen buizen langs de oever. Opvallend zijn de in groepen doortrekkende spreeuwen, enige putters en veldleeuweriken.

Doorgereden naar de parkeerplaats van het bezoekerscentrum Oostvaarders. Bij het gebouw Oostvaarders wordt dankbaar gebruik gemaakt van de toiletvoorziening. De overgeblevenen vergapen zich onmiddellijk aan een tafereel met familie raaf (5 exemplaren), een jagende slechtvalk, buizerd of nee, wellicht een ruigpootbuizerd - hij vliegt zo anders, polsvlekken, maar witte stuit noch zwarte eindstaartband en geheel bruin - dus toch een buizerd. Toen lopend via het Jan van de Boschpad naar het oostelijke uitkijkpunt. Een parade aan soorten trekt langs met grauwe gans, kluut, wintertaling en ja, enkele watersnippen verscholen in de begroeiing (1, nee 2, nee 4) aan de overkant. Iets links ook pijlstaart, smienten, slobend. Een bruine kiekendief komt recht op

ons aangevlogen en vliegt steeds dichterbij. Hij laat details zien die je zelden zo mooi ziet, maar nu wel, met dit mooie licht. Een bleekbruine kop en donkere band onder de keel en lichtbruine staart. Alles volgens het boekje - de ANWB Vogelgids - het staat er allemaal in! Ja, ja, 2e kalenderjaar juveniel.



Bruine kiekendief

Foto: Peter van den Bos

In het water lijkt het wel voorjaar. De grote karpers 'rijden' door het water met hun rugvinnen boven water alsof het paaitijd is. Een 'rode' vos in winterkleed sluipt door het groen en bruin van de najaarsvegetatie, in de veronderstelling dat niemand hem ziet.

Het is een mooie ochtend, naar later blijkt een recordwarme dag van 17,1 °C in de Bilt en dat op 2 november. De tot nu toe warmste 2 novemberdag was in 1943 met 17°C.

Teruglopend worden als doelen geformuleerd: de klapekster en de zeearend. Hoog gegrepen, lijkt me, maar het toont de ambities van het gezelschap. Op naar de officiële ingang van de Oostvaardersplassen. Langs de Oostvaardersdijk naar de Knardijk. Onderweg zien we zeer veel futen 'blikkeren' in het Markermeer; ze lijken in dit licht geheel wit.

Bij de Knardijk aangekomen blijkt dat meer mensen de natuur in trekken. We parkeren achter de laatste geparkeerde auto in de berm van de Knardijk en besluiten niet het bezoekerscentrum aan te doen. Op enig moment, langs het pad langs een vaart, treffen we de klapekster aan in de top van een dode boom, overigens akelig ver. Diverse excursiegenoten hebben hem gezien, maar ik vrees dat dit niet voor iedereen geldt. Nadat hij wegvliegt blijft hij verder onzichtbaar. Langs de Konikpaarden door het 'wilgenbos', een

onsamenhangend geheel van boomstronken, boomlijken en lelijke staketsels. Gefilosofeerd wordt wat het nu eigenlijk is, afbraakstadium, verval; zo ziet er uit als de bom valt, maanlandschap (daar staan toch geen wilgen?). We laten het onderwerp voor wat het is -enkele vinken vliegen langs - en komen bij de hut de Zeearend aan. Deze is redelijk vol. De meeste bezoekers komen volgens mij voor de edelherten. Ze zien wel vogels, maar hebben weinig idee welke. Wij zien veel vogels en vooral de goudplevieren trekken onze aandacht. Op de terugweg blijven de spreeuwen regelmatig prachtige rondtollende groepen vormen telkens van vorm veranderend. Wellicht genieten ze enthousiast van het mooie weer en hebben ze een voorjaarsgevoel in het najaar. De vos, waar we zo'n beetje over struikelen dichtbij het bezoekerscentrum, en die op enkele meters afstand ons ongeïnteresseerd passeert, drukt ons met de neus op feiten: natuur in een

dichtbevolkt gebied. Aan de ene kant ruig, getuige de aanwezigheid van de dood (de afstervende wilgen en de verhongerende paarden, runderen en herten in de winter waar telkens veel commotie over ontstaat) in dit onverbiddelijke natuurgebied. Aan de andere kant aangepast, getuige de vos, die niet bang is voor de bezoeker.

We gaan nog even naar de Praambult, want één doel is nog niet gehaald: de zeearend. En ja hoor, na wat afleiding van grote zilverreigers en de vele edelherten, zien we dan toch, weliswaar op zeer grote afstand, een zeearend op het nest van afgelopen jaar. Voldaan gaan we naar huis. Bij het inladen van de auto zie ik nog een sperwer langskomen die ik deel met mijn overgebleven reisgenoten. De meeste deelnemers zijn dan alweer onderweg naar huis. Het theater dat natuur heet, gaat gewoon door of je er nu naar kijkt of niet.

Vogels tekenen

Rietje Veltkamp

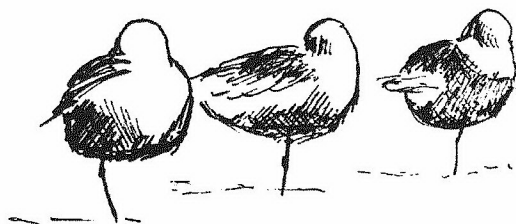
AL een tijdje loop ik met het idee rond eens te peilen of er binnen de Vogelwerkgroep belangstelling is voor het tekenen en schilderen van vogels. Er is al een fotowerkgroep en een andere mogelijkheid van het afbeelden van vogels is een mooie aanvulling. Ik stel me voor dat we af en toe er samen op uit kunnen trekken en met behulp van kijker en telescoop schetsen maken. Ook binnenshuis kan je werken van foto's op internet of laptop. Af en toe kunnen we bij elkaar komen om samen te werken en ons werk te bekijken en te bespreken. Voor de herkenning van vogels is het een goede oefening, omdat je geconcentreerd kijkt naar het grote geheel en de details.

Als dit je aanspreekt en je zin hebt om hiermee aan de slag te gaan kun je een mailtje sturen aan: g.h.veltkamp@gmail.com. We kunnen dan een keer bij elkaar komen om hierover van gedachten te wisselen en afspraken maken.

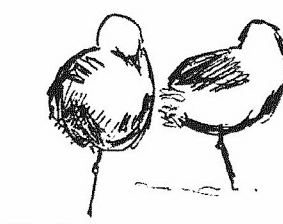


Kraanvogel

Rietje Veltkamp



Rosse grutto



Rietje Veltkamp